

DRUHÁ VEĽKONOČNÁ NEDEĽA A NEDEĽA BOŽIEHO MILOSRDENSTVA

Milí priatelia, viem, že dnes je aj nedeľa Božieho milosrdenstva, ktorú ustanovil blahej pamäti svätý Ján Pavol II. 30. apríla 2000. Určite dnes budete v mnohých kostoloch počúvať homílie na túto tému, no ja som sa rozhodol, že sa budem venovať myšlienke dnešného evanjelia o apoštolovi Tomášovi, a to pre povzbudenie vašej viery. Ústrednou myšlienkou sú dve dôležité slová: **vidieť a veriť**. Evanjelista Ján tu odpovedá na otázku vtedajších veriacich, ale zároveň odpovedá na podobné otázky, ako môžu veriť tí, ktorým sa osobne Ježiš nezjavil ako ukrižovaný a vzkriesený. Aj veriaci tohto storočia sú v podobnej situácii, ako bol Tomáš, ktorého ostatní apoštoli uisťovali, keď sa im bez neho zjavil oslávený Ježiš a povedali mu: „*Videli sme Pána!*“ Tomášovi nestačilo uveriť to, čo videli ostatní apoštoli, ale on chcel vidieť, čo mu Pán Ježiš umožnil, ale s napomenutím: „*Uveril si, pretože si ma videl. Ale, blahoslavení sú tí, čo nevideli a uverili.*“

Dosť často sa mi stalo v mojom kňazskom živote, že mi niektorí ľudia povedali: „*Ja verím len to, čo vidím.*“ Keď sa nad takouto výpoveďou zamyslíme, tak zistíme, že takýto pochybovači nemajú pravdu. Ľudské oko je ako orgán veľmi dôležitý, ale je nedokonalé, lebo vidí len veľmi máličko z toho, čo je okolo nás. Vidí len to, čo je hmotné, tekuté, ale nevidí to, čo je okolo nás nehmotné ako rádiové či televízne vlny, infračervené, alebo ultrafialové žiarenie, tiež atómy plynov a podobné skutočnosti. To je aj dobré, lebo keby toto všetko oko uvidelo, tak by sme sa my pre to ani nevideli. A pretože Pán Boh nie je hmotný, ale je Duch, preto ho nemôžeme vidieť svojimi očami. Tu ho môžeme vidieť duchovnými očami, a to rozumom a vierou. Svetlo rozumu a svetlo viery sú dary Božie. Kto tieto dary odmieta, nemôže nájsť Pána Boha. Aj preto prišiel Syn Boží na tento svet, aby nás obdaril svetlom rozumu a viery. Pán Ježiš chce, aby sme mali poznanie o tom, že Pán Boh je naším Otcom a že prišiel aj preto, aby sme mohli nebeského Otca poznať všetci. Preto Pán Ježiš obetoval svoj život, aby sme my videli nebeského Otca tu na zemi a raz najmä novými očami v nebi. V tomto videní je totiž naše šťastie. Šťastní sú tí, ktorí očami rozumu a svetlom viery vidia Pána Boha. Život takého človeka má svoj zmysel, lebo vie odkiaľ je a kam ide. Vie, ako má žiť, vie aj znášať utrpenie, lebo vie, že v Bohu má všetko zmysel. A Pán Boh nám za to ako odmenu chce dať všetko, celú blaženosť, celé šťastie, lebo nás miluje. Kto tu na svete rozumom a vierou vidí Pána Boha, ten ho bude vidieť – ako zvykneme hovoriť – z tváre do tváre na druhom svete. Tam už nie týmito očami ani nie rozumom, ani nie vierou, ale novými očami, ktoré voláme «svetlo viery.» Svetlom viery budeme vidieť Pána Boha ako večnú a nekonečnú krásu, lásku, radosť a blaženosť. Toto je dielo Pána Ježiša, ktoré nám zaslúžil svojou smrťou na kríži a svojím zmŕtvychvstaním. Nuž, či toto nie je veľký prejav nekonečného milosrdenstva? Ako sa dá pekne spojiť táto nedeľa s apoštolom Tomášom a s prejavom milosrdenstva Božieho.

A tak, milí priatelia, prosme v tejto chvíli Pána Ježiša, aby posilnil svetlo nášho rozumu aj svetlo viery.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.